

estiu
Racones
GENÍS SINCA

Santpedor

Fitxa tècnica

Comarca: Bages
Gentilici: santpedorenc, santpedorenc
Superfície: 16,6 km²
Altitud: 336 m
Població: 7.346 habitants

Llocs d'especial interès

-Parc de la Sèquia
-Sant Pere de Santpedor
-Ermita de Sant Francesc

A la imatge, instal·lacions de Santa Maria de Comabella d'Ampans, en concret el Centre Ocupacional La Llum, i en primer pla el Parc de la Sèquia. MONTSE BALANÀ

La gent d'Ampans

Vull demanar al lector que vagi a Ampans.cat i cliqui en el requadre superior de més a la dreta, on diu: "Mira-ho en HD, la nostra força, la nostra gent, amb Pep Guardiola". És el vídeo complet del 50è aniversari d'Ampans, la històrica entitat de Santpedor dedicada als discapacitats intel·lectuals. La celebració va tenir lloc el 23 de juny, al Teatre Kursaal de Manresa, i culminava amb la intervenció de Pep Guardiola, que parlava de lideratge. Evidentment, l'acte va ser concorregut, i la intervenció del de Santpedor comença al minut 1:12:00. Són quinze minuts d'impacte, i ell està visiblement emocionat.

Coneix de prop la història esforçada d'Ampans perquè el seu pare, Valentí, és un dels que s'hi va implicar des del començament, com tanta altra gent. A Santpedor, i a la comarca sencera, també nombrosos manresans, recorden la campanya de recollida d'ampolles i vidres dels anys 70; el naixement d'aquella entitat, que sorgia per mirar d'inserir laboralment discapacitats i que avui suma 1.400 persones, va costar una enormitat però va despertar un interès ciutadà insòlit. Com a veí de Santpedor,

Guardiola ha passat desenes de vegades pel costat de Santa Maria de Comabella, una finca magnífica que va ser donada per la família Julio Payàs i on, amb el temps, es va desenvolupar amb força i tenacitat aquest gran centre, a tocar del Parc de la Sèquia; és la història de l'Escola d'Educació Especial Jeroni de Moragas, amb la mítica professora de música Carme Rodríguez, quan tot plegat ni tan sols es deia Ampans. El discurs de Guardiola arriba al zenit en el minut 1:16:12, quan declara que ell, en realitat, el que vol és que se l'estimin, que ni títols, ni partits guanyats, ni res de res. Quan algú sent que se l'estimen, és capaç de tot. Exposa el cas d'un jugador excepcional (Thierry Henry, sense mencionar-lo) que no marcava, i de com se'l va endur a prendre un cafè, a xerrar de tot menys de futbol, i de com en el següent partit li havia marcat dos gols. El santpedorenc incideix en la importància dels verbs *incentivar* i *motivar*... Tanmateix, està emocionat. Li costa seguir el discurs.

Ho podem veure i entendre tot si, en lloc de començar l'enregistrament on parla ell, mirem d'anar enrere i visonem l'acte sencer, des del minut zero:

perquè el que acaba de presenciar Guardiola des de platea, certament, és una verdadera lliçó d'humanitat i de vida. No és un camp de futbol sinó la gent d'Ampans.

L'acte ha començat fort, amb el testimoni de diversos professors del centre, que van explicant la seva història amb Ampans. Colpeix el fotògraf Jordi Preñanosa (que penja fotos a TV3) i l'Esther, que és qui el porta i es defineix

Emoció

A Guardiola li costa acabar el seu parlament després dels testimonis que ha escoltat

com a "companya de feina i amiga". Exactament al minut 22 apareix el testimoni de la Pepi Garcia, que treballa a la Llar d'Ampans i explica com, després d'haver patit una malaltia greu, va conèixer l'entitat: "Vaig quedar totalment enganxada", i també: "Quan la vida et dona una segona oportunitat, l'has d'aprofitar". La fórmula és senzilla: "Jo no vaig a treballar -explica-. És com anar a veure els pares; parles una estona amb ells, que sàpiguen que hi ets".

Vegin les imatges, i el testimoni que segueix d'alguns professors, voluntaris, treballadors (la Rosa, la recepcionista d'Ampans), en Tian i l'Aïda (monitors del Centre Ocupacional), o l'Andrea, una romanesa que també treballa a les llars. Igual que la Pepi, explica la seva vinculació amb Ampans, però, per una mena de rubor professional -absolutament admirable-, només s'identifiquen amb els nom de pila. Són gairebé anònims, ombres excepcionals de la seva obra, amb una implicació i un compromís totals, que arriba al punt màxim amb la Glòria (minut 37:40): "Hola, sóc la Glòria, i des de gairebé tota la vida que estic a Ampans..." Quan el director del centre, Toni Espinal, presenta Guardiola, tots dos estan completament tocats. En Pep s'ha d'aturar diverses vegades. L'emoció el desborda. Però aconsegueix tancar l'el·lipsi: una darrera frase marca de la casa, que tanca el 50è aniversari d'Ampans. Es gira cap a Toni Espinal i li deixa anar: "Jo als 94 anys -diu Guardiola- penso ser-hi, hi penso arribar-hi. Als 94 hi arribo segur, vindré i aprendré més coses com totes les que m'heu ensenyat avui". No s'ho perdin, des del minut zero, val la pena. ■